

Skarga wniesiona w dniu 22 kwietnia 2016 r. – NG/Rada Europejska**(Sprawa T-193/16)**

(2016/C 232/34)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* NG (Lesbos, Grecja) (przedstawiciel: B. Burns, Solicitor)*Strona pozwana:* Rada Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności porozumienia pomiędzy Radą Europejską a Turcją z dnia 18 marca 2016 r., zatytułowanego „Oświadczenie UE-Turcja, 18 marca 2016 r.”;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżąca twierdzi, że porozumienie pomiędzy Radą Europejską a Turcją z dnia 18 marca 2016 r., zatytułowane „Oświadczenie UE-Turcja, 18 marca 2016 r.”, jest niezgodne z prawami podstawowymi Unii, a w szczególności z art. 1, 18 i 19 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi, w którym skarżąca podnosi, że Turcja nie jest bezpiecznym krajem trzecim w rozumieniu art. 36 dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich (Dz.U. L 326, 13.12.2005, s. 13-34).
3. Zarzut trzeci, w którym skarżąca twierdzi, że dyrektywa Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz.U. L 212, 7.8.2001, s. 12-23) powinna być zostać transponowana.
4. Zarzut czwarty, w którym skarżąca twierdzi, że podważane porozumienie jest w rzeczywistości wiążącym traktatem lub „aktem” wywierającym skutki prawne w odniesieniu do skarżącej i że uchybienie postanowieniom art. 218 TFUE lub art. 78 ust. 3 TFUE (łącznie lub osobno) prowadzi do nieważności tego porozumienia.
5. Zarzut piąty, w którym skarżąca twierdzi, że został naruszony zakaz dokonywania wydaleń zbiorowych w rozumieniu art. 19 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2016 r. – Kohrener Landmolkerei i DHG/Komisja**(Sprawa T-199/16)**

(2016/C 232/35)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Kohrener Landmolkerei GmbH (Penig, Niemcy) i DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH (Frohburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Wagner)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/304 z dnia 2 marca 2016 r. rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę [Heumilch/Haymilk/Latte fieno/Lait de foin/Leche de heno (GTS)].

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Strony skarżące zarzucają stronie pozwanej, że przy przyjmowaniu zaskarżonego rozporządzenia wykonawczego nie uwzględniła ich sprzeciwu, mimo że został on zgłoszony w terminie właściwemu organowi krajowemu zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012⁽¹⁾, który to organ nie przekazał następnie tego sprzeciwu Komisji w terminie.
2. Ponadto strony skarżące zarzucają stronie pozwanej, że przyjęła zaskarżone rozporządzenie wykonawcze jeszcze przed prawomocnym orzeczeniem przez Sąd w przedmiocie skargi w sprawie T-178/15, Kohrener Landmolkerei i DHG/Komisja, która to skarga została wniesiona na nieprawidłową decyzję strony pozwanej odrzucającą sprzeciw z powodu niedochowania terminu.
3. Wreszcie przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia wykonawczego w istotny sposób działa na niekorzyść stron skarżących. Jest ono sprzeczne z zasadami Unii Europejskiej mającymi na celu ochronę wolnej i uczciwej konkurencji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. 2012, L 343, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2016 r. – Soudal/Komisja

(Sprawa T-201/16)

(2016/C 232/36)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Soudal NV (przedstawiciele: adwokaci H. Viaene, B. Hoorelbeke, D. Gillet i F. Verhaegen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie wdrożonego przez Belgię programu pomocy państwa w postaci zwolnienia z podatku nadwyżek zysku, podanej do wiadomości skarżącej przez państwo belgijskie w dniu 23 lutego 2016 r.;